

متن پرسش

سلام و عرض ادب: عرض تسلیت و قبولی عزاداری ها. بنده بحمدلله طبق آن نقشه ای که در ذهنم داشتم، از طریق کامپیوتر به شغل با ثباتی برسم، تقریباً محقق شده است. حال باید تصمیم بگیرم بین موارد زیر چه کنم؟ ۱. تکمیل تحصیلات کامپیوتری و ارتقا در همین موضوع ۲. خواندن رشته علوم قرآن و حدیث ۳. خواندن رشته فقه و مبانی حقوق ۴. خواندن رشته روانشناسی گرایش اسلامی ۵. خواندن رشته علوم سیاسی در پیام نور علاقه ام این پنج است، ولیکن چون می ترسم از این شاخه به آن شاخه پریدن های بسیار که مانع شود از پیشروی، تمایل به گزینه ۱ یعنی کامپیوتر دارم. ولی از طرفی هم حس می کنم زیاد مشغول علوم مجازی شدن هم مرا از اصل غافل می کند، لذا در این بین مانده ام. نظر حضرتعالی برایم راهگشاست. البته شکر خدا مطالعات دینی بنده قطعی نداشت.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به عنوان رسالت در فضای مجازی می توانید همان رشته کامپیوتر را ادامه دهید. در کتاب «بنیان های حکمت حضور جهان بین دو جهان» که در دست تهیه است، در بنیان ۵۷ این طور عرض شده است:

حضور در فضای مجازی و ارتباط با جهان گشوده همدیگر

۵۷- برای فهم درست پدیدارها باید به آن ها تعلق داشته باشیم و آن ها را در جهان خود بیابیم و تفکر، یعنی یافتن رابطه ای درست با پدیدارها. این همان رسیدن به شور «وجود» و استقرار است نسبت به موجودات، به عنوان روشنی گاه های وجود، وگرنه با پندارهای خود و با مشهورات به سر می بریم که هیچ گرمایی به جان انسان منتقل نمی کنند تا احساس ناکامی و پوچی نداشته باشد.

نسبتی بین نگاه پدیدارشناسانه به موجودات با به تجلی آمدن وجود هست و چنانچه به پدیده ها نگاه خاص پدیدارشناسانه داشته باشیم و «وجود» نیز مطابق آن پدیدارها ظهور می کند، می توان گفت فرشته یا فرشتگانی در جان انسان تجلی کرده اند، زیرا «وجود» در ذات خود عین کمال است و در هر موطنی که ظهور کند عملاً انسان در خود با صورتی از کمال الهی مرتبط است.

جهانی که با انقلاب اسلامی در حال طلوع است، آنچه را که ماورای فهم بشر روزمره است به ارمغان می‌آورد تا هرکس در آن فضای گشوده بتواند خود را آغاز کند و انسان‌ها همدیگر را در آن جهان که به سوی آن‌ها گشوده شده، درک کنند. مانند آنچه در پیاده‌روی اربعین می‌توان تجربه کرد و یا در این تاریخ آرام‌آرام همان روحیه در حال به ظهور آمدن در فضای مجازی است و انسان‌ها در نسبتی که در دل حضور در انقلاب اسلامی با همدیگر پیدا می‌کنند در فضای مجازی در جهان‌های گشوده همدیگر حاضر می‌شوند. زیرا هرکس به جهت طلوع آن جهان، از خویشتن درکی بس متعالی یافته است، هرچند آن جهان هنوز نامتعیّن است ولی می‌تواند ما را به خوبی از عرصه روزمژگی که در آن سرگردان بودیم، خارج سازد و راهی شود برای حضور در اکنون بیکرانه جاودان‌مان. مشروط بر آن‌که پدیدارها را همچنان که عرض شد در جهان خود بیابیم و هرکس خود را در فضایی گشوده آغاز کند و بیابد که این «وجود» است که در هر پدیده‌ای فرشته‌گونه در جان ما به ظهور می‌آید. این امری است که در طول تاریخ مکتب‌های گوناگون فکری و سلوکی در پی آن بودند و گویا بشر آخرالزمانی می‌تواند آن‌ها را در خود جمع کند.

موفق باشید